

Minner fra Møysalen

Av Ragnhild Sandøy, Tromsø

En liten konvolutt med en bunke firkan- ta små bilder har ligget i det beskjedne bildearkivet far min hadde fra ungdoms- tida si. For et par år siden så vi på bil- dene og snakka om turlaget og turen på Møysalen i 1951. Konvolutten dukka opp igjen i høst, og i Hadsel Historielags årbok Hofdasegls utdrag fra den første gjesteboka på toppen fant jeg flere minner om det lystige turlaget, forrige århundres største Møysal-ekspedisjon fra Lonkan og Helgenes.

Møysalen løfter seg mot himmelen, og med de to Møyen' ved sida, er den lett å kjenne fra de andre tindene i rekka. Møysalen er med 1262 m o.h. høyeste fjellet i Lofoten og Vesterålen og nest høyeste på ei øy langs norskekysten, bare slått av Langlitinden (1276 m o.h.) på Andørja i Troms.

Møysalen ligger på Hinnøya, den stør- ste øya i Fastlands-Norge, og eies av tre kommuner. Grensa mellom Lødingen og Sortland går over selve Møysalen, mens vest- og sørsida av massivet med den klassiske oppgangsruta til toppen via Lonkanfjorden er i Hadsel.

Rundt år 1900 kjøpte både utenland- ske og innenlandske kapitalinteresser mutingsretter og fallretter i Møysal- massivet og dalene rundt. Det var gruvedrift i Feskfjorden, Norddalen og på Som- marset. I Vestpollidalen var det malmlei- ting. Konesjonslova og heimfallsrett har siden ført rettene til land og vatn til- bake til lokale eiere.

Ikon og landemerke

Med den karakteristiske Salen og de to Møyen' er Møysalen et kjent landemer- ke som kan skues fra vest i havet, fra Hadsel fjorden og Vitjet, så vel som nede i Øyhellsundet og Vestfjorden. Breen på toppen, Skavlen, og botnbreen Fonnisen på sørsida lyser og skinner i kvitt, vokser eller minker fra år til år i takt med skiftingene i vær og klima.

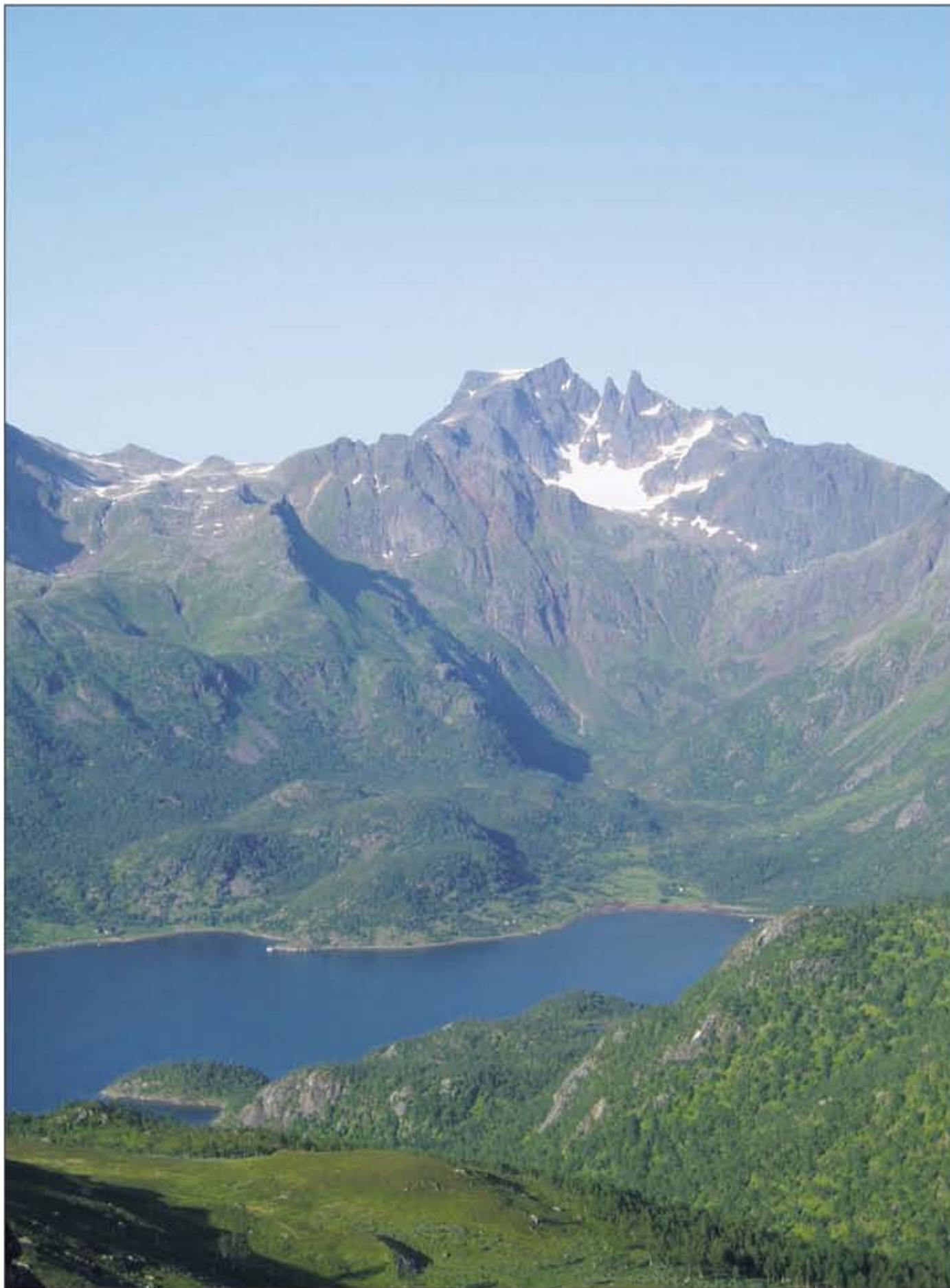
Møysalen er et vakkert fjell, og er kjent og kjær for mange. Det er ikke å undres over at vi finner fjellet i logoen både til Vesterålen Turlag og Hadsel His- torielag.

For oss i Tromsø-laget "VDS" var Møysalen et ikon. Sist på 1980-tallet hadde lagets fremste store ambisjoner. Den gang var hurtigruta fremdeles en del av folkesjela. Vi skulle kjøpe aksjer i OVDS, målet var å få døpt neste hurti- grute for "Møysalen".

Da Møysalen nasjonalpark ble opp- retta i 2003 kunne bygdene rundt skryte av sin status som naturarv i særklasse, og på Hennes etablerte man Møysalen nasjonalparksenter. Naturarv kan bli verdiskaping og stedsutvikling.

En liten konvolutt med en bunke firkan- ta små bilder har ligget i det beskjedne bildearkivet far min hadde fra ung- domstida si. For et par år siden så vi på bildene og snakka om turlaget og tu- ren på Møysalen i 1951.

Møysalen er et mektig skue med Skavlen øverst på Salen, Fonnisen i botnen under Aksla og de to Møyene og det bratte Meauruskaret over Norddalen og jordene i Nordbotnen. Her sett fra Helgenestinden, august 2004. (Foto: Ragnhild Sandøy)

Møysalen har sine eventyr og vandre- historier, som kjente fjell langs kysten gjerne har. Møyene skal være to forstei- na trolldøtre.

Fjellet blir også brukt til værtegn lo- kalt. "Når Møysalen er klår, betyr det stabilt og godt vær," brukte ho farmor å si. Tåke og skyer i Møysalen, dvs. rundt toppen, var et dårlig langtidsvarsel.

Utsynet fra toppen

Er været klart, er utsynet vidt. Kjennerer mener at du kan se fjell i 20 kommuner. Mot øst ser du Stetinden i Tysfjord, Frostisen ved Narvik og Kebnekaise el- ler helst Gebdnegåise, inne på svensk side.

Mot sør og sørvest Vestfjorden, Ha- marøy og Landego. Mot vest og nordvest kan du se Hadseløya og Langøya med Gaukværøya i det fjerne.

Mot nord og nordøst ligger Sortland,

Andøya og Senja, og Gullesfjorden mer mot øst. Du kan se midnattssola nord i Gavlfjorden mellom Langøya og An- døya.

I våre dager er toppturer blitt en fol- kesport, og Møysalen er et eksklusivt toppturmål med besøk fra inn- og ut- land. Turen regnes som en av de gjeves- te i landet. Friluftsmagasinet "UTE" har kåra Møysalen til landets flotteste natur- opplevelse i 2009.

Innfallspor og ruter til topps

Du kan nærme deg toppen fra flere fjorder – Sigerfjorden, Feskfjorden, Lonkanfjorden, Ingelsfjorden og Øksfjorden. Mellom 85 og 90 prosent av de registrerte besøkende går den klassiske ruta fra Lonkanfjorden. Med båtskyss inn den vakre fjorden blir dette den absolutt korteste vegen til topps.

Er du sprek lar det seg gjøre å nå toppen på 2 – 2,5 timer, de fleste må nok mer enn doble tida. Ruta går via Nordbotn på "Lina" og opp Memuruskaret til Bjørnstien og Fonnisen. Du går gjennom et dramatisk landskap med spennende kulturminner fra gammel sjøsamisk bosetting, seterdrift og fra gruvedrifta i tida 1905 til 1914.

Noen få går fra Feskfjorden via Trivassbotn over Møysalaksla. Fra Kaljorda kan du gå opp Rydalen og innover Brynheia, og liker du tinderangling, kan du gå opp i Drakvassbotn (Gulldrakvatnet) over Kaljordvatnet.

Du kan gå fra Ingelsfjordeidet via Forkledalen, eller fra Vestpollen i Øksfjorden opp Vestpollidalen. Du kan også legge turen fra Vangpollkrysset og Vesterålen Turlag si Snyttindhytta.

Fra Kjettingvegen over Øvre Møysalvatnet er det bare ei rute.

Du bør bevege deg varsomt der det er laust fjell, spar stien for slitasje og ødeleggelser! Likedan på Skavlen, breen på Salen, der det ofte ligger en snøskavl fra breen og over Aksla på sørsida.

I varme somre dannes det en sprek mellom isen og fast fjell i nederste delen. Sprekken kan bli inntil 5 meter. Slik var det blant anna somrene 1915, 1931, 1945, 1956 og 1980.

Selv på klare dager, kan været skifte raskt. Tåka kan komme rullende inn Hadsel fjorden og med stor fart. Da er det best å skynde seg ned.

Mange har gjort flere forsøk før de endelig nådde toppen. Mange har reist inn og overnatta i telt i strålende vær. Dagen etter har vind og regn, eller tåke, gjort at eksedisjonene har måttet snu og dra heimover med uforretta sak.

Turaktiviteten foregår fra sist i juni og ut september. Til nå har ikke Møysalen vært regna som noen vintertopp, men det kan nok endre seg.

Fjellførere og landsbyhelter

Til langt ut i andre halvdel i forrige århundre var det å gå på Møysalen regna som en sport for spesialister. Selv om fjellet vises i et stort landskap, var det å bestige Møysalen regna som en krevende ekspedisjon.

Ol' Larsa het den kjente bjørnejegeeren fra Lonkanfjorden. Rundt 1880 skaut han fem bjørner samme dag på Bjørnstien. Sønnen, Jørgen Olsen (1874–1959) var mye brukt som kjentmann. Sommeren 1951 skal ha vært siste turen hans, da var han 77 år.

Sønnen Joakim Olsen var også en lommekjent og populær fjellfører. Hermann Johansen fra Lonkanfjorden var fjellfører i en mannsalder og hadde vært 170 ganger på toppen da han døde i 2009.

Møysalen er en av de få fjelltoppene i nord der det å bruke fjellfører er tradisjon. Etter at det kom veg fram til Kaljorda, har turisttrafikken gått derfra. Siden midt på 80-tallet har AL Møysaltur organisert guida turer til Møysalen hele sommeren med båtskyss fra Hennes.

Gjesteboke i Møysalen

I 1929 la Vesteråalens turistforening den første gjesteboke i varden på toppen, og alle lapper og hilsninger som inntil da var lagt i flasker og bokser i varden ble ført inn. Boka ble tatt vare på av Turistforeningen, skriver Ernst Bøe i Hadsel Historielag i Hofdasegl nr. 32 i 1987.

Innholdet ble publisert i årbøkene sist på 1980-tallet, og takket være dette kan vi i dag studere besøkene på Møysalen i første del av 1900-tallet. I dag vet

ingen hvor boka befinner seg. Dersom noen lesere vet, ta kontakt med undertegnede.

Fra gjesteboke ser det ut til at det i normale år bare var to til tre ekspedisjoner på toppen. Om der var folk på toppen som ikke skreiv seg inn, det kan vi ikke si.

Den første som er ført inn i gjesteboke 10. august 1903 er Mikael Hertzberg, res. kap. i Hadsel. De yngste som har vært på Møysalen er 8-åringene Odvar Anton Larsen, 2. august 1950, og Terje Andersen, 30. august 1953, og eldste er 81-årige Per Meland 2. august 2007.

3. august 1924 var Ishavs-forfatteren John Giæver fra Tromsø på toppen. 10. august 2003 besøkte dronning Sonja fjellet.

Det fortelles at keiser Wilhelm har besteget toppen, klokkelig nok representert med spreke offiserer fra skipet.

Bortsett fra kjentmennene, har de fleste gjort turen bare én gang i livet. En og annen fjellglad person fra grendene på Innlandet har besøkt fjellet flere ganger. Helge Nilsen var en av de få som pleide å vandre aleine her, han vandra som regel fjellene innover helt fra Kaljorda til toppen.

Turlag fra Innlandet

Av gjesteboke leser vi at de fleste tindebestigerne kom fra Stokmarknes og Melbu via Vesterålen turistforening, og mange rekruttertes nok fra sykehusmiljøet. Ar om anna tromma vennelag og familier seg sammen og besteg Møysalen i egne turlag. Det var gjenger fra "foten av" Møysalen: Hennes, Kaljorda, Lonkan, Helgenes, Sommarset og Brottøya – men også fra Kvitnes, Blokken og Feskfjorden.

Den første ekspedisjonen med lokale tindebestigere var 19. juli 1914. Neste var i 1926, og på begge turer var det bygdas brave kvinner og menn. Siden var det årlig en eller to lokale turer.

I krigsåra var det stort sett bare lokale besøkende på toppen, tydeligvis for å kjenne på frihetsfølelsen. I gjesteboke

hylles kongen og ferdlandet, og de nasjonale hyllingene fortsatte i etterkrigsårene.

I 1950 var det tre registrerte ekspedisjoner i juli og august, bl. a. disse spreke ungdommene:

Side 51, 2. august 1950

Oppgått fra Feskfjorden i går, overnattet ved tredjevattet, gikk opp derfra i middags tid i dag ved femtiden (17) deilikt vær. Seks styker her, og blant disse er Thor, jeg, med den yngste som hittil har besteget Møysalen, og han heter: Odvar Anton Olsen, 8 år, 11 månter, 12 dager, og har greidd oppstigningen meget fint. Og turen hittil vellykket i alle dele

Svein Larsen, 12 år

Lois Larsen, 14 år

Ninna Johnsen, 18 år

Randi A. O. Johnsen, 13 år

Oddvar Larsen

Audun Johnsen, fører

Århundrets ekspedisjoner fra Lonkan/Helgenes

I august i 1951 ser det ut til at ungdom fra egnen ble inspirert og mobiliserte. Dagmar Krey forteller at det var godt vær uke etter uke den sommeren, og det hadde vært folk på Møysalen flere helger.

Side 52, 12. august 1951

Så har vi endelig nådd dagens mål "Møysalen" etter 4 timers marsj opp fra Lonkanfjord. Til før hadde vi vår kjekke 76 års gamle Jørgen Olsen. Det var stekende varmt på oppturen, men da vi nådde toppen med dens herlige utsikt, ble det noen skyer for solen så vi fikk det svalt mens vi var her oppe.

Å, tenk så kom en ørn, Og vi til Varden sprang, mens Jørgen stod og sang: " Rett som ørnen stiger".

Inger Alette Olsen, 17 år Lonkan
Gunvor R. Krey, 20 år, Lonkan
Arna T. H. Krey, 17 år, Lonkan
Helga Anne Eilertsen, 16 år, Lonkan
Ragnhild Synnøve Krey, 16 år
Magne Norvald Krey, 18 år
Ole Jakob Joakimsen, 15 år
Jørgen Olsen

Side 53

Vi kom opp klokka 4, etter en strevsom men strålende tur. Været er ubeskrivelig. Alt er så ubeskrivelig vakkert og nifst at vi som ikke har vært her før, har aldri opplevd maken.

Else-Marie Bentsen, Edly Fredriksen, Birgit Grønbeck, Fridtjov Magnussen, Gunnar ...?, Trondheim, Solveig Vadseter, Mikal Sørvik, Berit Halten, Brit Leknes, Markussen, Mildred Johansen, Thormod Bentzen, Nordfold, Trygve Johansen, Hennes, Jørgen Olsen, Ole Joakimsen, Lonkan og Leif Joakimsen, Lonkan

Det var nok denne turen som var Jørgen Olsens siste tur på Møysalen. Ekspedisjonsdeltakerne på disse turene hadde åpenbart hatt det flott, og det gikk gjetord i bygda om den flotte naturopplevelsen. Søndagen etter var det en ny og større ekspedisjon fra bygda på toppen:

Side 54, 19. august

I dag hendte det store under at Nikolai Hansen tok båten og gikk til Lonkanfjorden med en flok alpejegra som hadde satt seg det målet å gå opp på Møysalen. Vi gikk fra Helgenes klokka 8, og tok i et gjeng fra Lonkan. Klokka 9.30 var vi i Lonkanfjord. Her fikk vi fjellfører hos Joakim. Samtidig toet Fajen sine hender.

Oppover Memaur gikk det tungt for mange. Særlig tok Ester til å gi seg etter. Viktor Nielsen gav seg sammen med henne. Trulig hadde de det kos nede i bakkan for de kom ikke hit før 1 time etter oss. Kanskje har de samla staur, da her var fin skog nedi lia.

Det bratte Memuruskaret krever kondisjon og lår og legger. Lenger oppe i ruta er det flere luftige passasjer. Har du høydeskrekk bør du finne deg et anna turmål. (Foto: Ragnhild Sandøy)

Ovafor første Møysalvatnet åt vi. Her servertes fine historier. Pål og Øystein drakk hvert sitt råegg.

Side 55

Utsynet var bra, men det er mye dis. Vi kom vel fram alle farlige steder, men noen av debutantene var redde. Bare nedturen går bra. Magne Krey utvikla seg til en dugende fjellfører på turen.

Navnene på dem som var med

Viktor Nielsen
Nikolai Hansen (Faïen)
Else Olsen, 15 år
Signy Ellingsen, 16 år
Sture Krey, 14 år
Ole Jakob Joakimsen
Leif Arnold Solheim
Kåre Dagfin Blom
Magne Krey
Øystein Sandøy
Paul Sandøy (Pål)
Ragnhild Krey (Sussie)
Ester Krey, Hennes
Dagmar Blom, 16 år

Å springe på Helgenestinden og Kvantoheia var kjente og kjære forlystelser i bygda, spesielt Helgenestinden er et kremfjell for naturelskere. Møysalen, det var den gangen mest for byfolk utenfra. Samtlige av de 14 turdeltakerne var fra kretsen Lonkan, og de var fra 14 til 35 år. Viktor og Ole Jakob hadde vært flere ganger, og Magne og Sussi helga før. For de fleste ble dette både første og siste gangen de var på toppen. I dag er 7 av de 14 lystige tindebestigerne døde og lagt i grav.

Det var ikke vanlig med fotoapparater på denne tida. Men akkurat denne turen ble godt dokumentert fra fjæra til fjellets topp. Han "Leif i Bogen", Leif P. Solheim, var ivrig fotograf og frilansjournalist for Vesteralens Avis. Med hans kamera tok de mange bilder som han fikk kopiert opp og som alle deltakerne skaffa seg et sett av. Her får du se noen av bildene.

Vel oppe i Mengmaurskaret, vel 500 m.o.h.. Sture Krey, Kåre Blom, Magne Krey (halvt skjult), Nikolai Hansen, Øystein Halvard Sandøy, Ragnhild Krey, Pål Sandøy, Dagmar Blom, Ole Jakob Joakimsen, Leif P. Solheim, Signy Ellingsen og Ester Krey (foran). Legg merke til at fottoyet er "pesshesta" og gummistøvler. (Foto: Viktor Nilsen)

Hverdagsliggjort opplevelse

Været er skiftende, det er det ene. Men vel så viktig, du må ha gode knær, spesielt er opp- og nedturen i Memuruskaret en påkjenning for dårlige ledd.

Dersom du vil besøke Møysalen, bør

du ikke utsette det "til en annen gang".

Far min var på Møysalen to ganger, siste gangen med slekt og venner 14. august 1989. Dattersønnene Nils Halvard og Asbjørn på 12 og 13 år gamle var

med, de sprang som geiter opp og ned.

1. august 2004 var vi en glad gjeng på ni stykker fra Helgenes på tur på Møysalen i strålende vær. Billedkunstneren Karl Erik Harr som er inngifta i bygda, var med. De luftige partiene ble en prøvelse, og han så lengselsfullt nordover og ønska seg til et kafébord på Sortland. For han var vanskelighetsgraden en overraskelse.

Han fnyste forarga over omtalen og beskrivelsene som etter hans syn bagatelliserer fjellets reelle utfordringer. Det kan vel være et poeng i det. Far min fortalte at på den første turen hans, var det en gutt som var så redd at han skreik.

Viktige navn rundt

Møysalen

Møysalen
Salforma rygg med bre. Navnet betyr slottet der Møyene bor. I folkevisetradisjonen er "møysal" det samme som "jomfrubur".

Møyen'
Møy betyr ungjente. Storemøya og Litjemøya. Staurer, nåler og stapper har ofte navn som menneskelige skikkelser.

Fonnisen
Største breen, en botnbreen som ligger under aksla mot sør.

Skavlen/Øverbreen
Brekanten øverst på Møysalen.

Kjettingvegen
I 1937 ble det lagt ut kjettinger på et par strekk over Øvre Møysalvatnet. Da lå her snø og is som gjorde det vanskelig å gå. Utført av Jørgen og Joakim Olsen på oppdrag fra turistforeninga.

Bjørnvegen/ Bjørnstien
Gammelt dyretrakk opp gjennom Toatinden til Møysalfoten.

Memuruskaret
Lokalt Mengmaurskaret.
Memurutinden/ Toatinden

Lokalt Toatinden. Vest for Møysalfoten og nord om Memuruskaret.

Norddalen
Dalen opp fra Botnan til Strupen.

Nordbotn/Botnan
Bukta nord om og aust om Langneset, og lendet omkring bukta, fra Åslevklubben og Langnesodden.

Strupen/Dalstrupen
Norddalen struper seg sammen opp og NV av Skjelvevkråa under floget i Durnålstinden.

Torvhågvegen/Anleggsvegen
Bygd i anleggstida som transportveg til Memurigruvene. Fra Strupen gikk transporten på Lina.

Lina
Skinnelagt smalspora transportveg der malmvognene rulla nedover av eiga tyngdkraft. Tørrmurt veg med fem bruer, bare brukarene står igjen.

Åselvklubben/Malmklubben
Her var utskipingskaia for malmen, de fint oppmurte murene står.

Tippen i Norddalen
Her slutta taubanen fra gruvene og kibbene ble tømt og lasta i malmvognene. Her ligger malmdungene.

Tippen på Åselvklubben
Her slutta Lina. Malmen vart tippa av vognene og skeida før han vart lasta om bord i malmbåtene. Her starter den merka ruta til Møysalen.

Kjerktinden/Kjerktindlien
920 moh, nordvest av og over Åselvvatnet som er 498 moh. Stein og flog.

Brynheia/Kvantoheia
Heia nord og aust om Åselvvatnan. Her skal det være både brynstein og malmårer. Fra Fiskfjordsida er det Kvantoheia med Kvantovatnan.

Trogangen
Brattelva renn i Trogangen fra Kvantovatnan ned i Andre Feskfjordvatnet, i et snorrett, bratt elvegjel. Elva har bratt løp nedetter fjellsida, likner ei vasstro. Snø og is i renna langt utover somme-

Skipper Faïen har fortøyd sjarken M/B "Steinholmen" på Nordbotn, og en lystig gjeng er klar for avgang.

ren. Er i dag grense mellom Sortland og Hadsel.

Sørbotntindan

Kongen og Sørbotnkjerringa. 1004 moh. Et stort hol gjennom øverste tinden som fjellklatrere har kalt Kongeporten. Krona.

Durmålstinden

Retten over Nordbotn og Dalsstrøpen. Flat oppå, bratt flog flere hundre meter rett ned.

Lonkanfjorden/Lomfjorden

Fjorden mellom Kaljord og Lonkan. Betydninga er ukjent.

Jotunheimen og Møysalen

Mengmaurskaret sier de lokalt. Men maur er der ikke. Både far min og Gunvald Krey mener at første gang navnet opptrer er i selskapet Memuri gruver, og at det var far til Ol' Larsa, Lars Larsen fra Heidal, som tok med seg navnet derfra.

Memurudalen og Memurutindene ligger i Jotunheimen, og Memuru- og Hellstugubreen mellom Memurutindene og Hellstugutindene. Fotturistenes mål er Besseggen, Gjende, Galdhøpiggen og Glittertinden, manndomsprøver og symboler for norske fjell.

Stetinden er et flott fjell, kåra av Nitimen til Norges nasjonalfjell i 2002. For å komme på Stetinden må du være klatrer. Møysalen kan du nå om du er i høvelig god form og har gode ledd. Fjellet er som ei trone og kan nytes med et kjærleg øye fra fjern og nær.

Møysalen er en spesiell naturopplevelse. Klart – Møysalen er av nasjonen Norges nasjonale fjell!

Møysalen, Helgenestinden og tinderekken mellom Lonkanfjorden og Raftsundet overgår Jotunheimen, spør du meg. Møysalen er en viktig natur- og kulturarv, lokalt i bygdene under fjellet, men også i den store verden. Natur- og kulturarv – da skal også lokale tradisjoner og kunnskaper synliggjøres og verdsettes.

Da miljøvernminister Børge Brende åpna Møysalen nasjonalpark, var ordførerne fra de tre nasjonalparkkommunene Hadsel, Lødingen og Sortland til stede. Åpninga foregikk i Vestpollen 4. september 2003. Det er meg fortalt at representanter fra Innlandet ikke var invitert.

Når du skal på Møysalen fra Lonkanfjorden eller Øksfjorden, må du gå over to breer. Fonnisen heter den nederste, en botnbre som ligger sørvendt og med ei stor skinnende kvit flate, syntlig så langt Møysalen er det. I varme somre får Fonnisen skitten, brun farge med mørke striper. Her Aksla, Fonnisen og Møylene i 1951.

Møysalen skinner som et Soria Moria nord i sundene, her sett fra Øyhellsundet. Store Molla th og Austvågøya tv i bildet.

Den offisielle presentasjonen om Møysalen nasjonalpark forteller ikke om det landskapet jeg har lært å kjenne! Far min var folkeminnesamler og landskapskjenner. Ei vakker juninatt i år måtte han på si siste vandring, og mye viten gikk i grava med han. Arven etter han er fortellingene han samla, og her finner vi bilder om skikkelser og om landskap, steder og navn i heimlandet mellom Møysalen og Raftsundet.

No har du fått vite noe av det som far min fortalte meg og litt til. Når du neste gang lar blikket kvile på eller tar turen, vil du kunne se mer av mektige Møysalen og landskapet rundt.

Kilder

Bull, Marcus M.: Gruven under Møysalen – gruvedriften i Norddalen. Hofdasegl nr. 47 2002.

Bøe, Ernst: Gjesteboken fra Møysalen. Fra Møysalen – Vesterålens tak. Hofdasegl nr. 32 198,3 nr. 29 1984, nr. 30 1985, nr. 31 1986, nr. 32 1987, nr. 33 1988 og nr. 34 1989.

Direktoratet for naturforvaltning: Møysalen nasjonalpark.

Lind, Ivar: Logg over Møysalturister. Møysalen nasjonalparksenter, 2009.

Sandøy, Pål: Hvem eier Møysalen? Manus 1998

Sandøy, Pål: Namn Lomfjorden Sørbotn Åselva Mellagården Vika. Rapport til Stadnamnprosjektet i Nordland, 1998

Sætrevik, Konrad: Da han Ole Larsen skaut 5 bjørner på en dag. Hofdasegl nr. 4 1960

Vesterålen turlag, På tur i Vesterålen. 1999

Mange lokale informanter